

***GESELLSCHAFTSRECHTLICHE
TRANSFORMATIONEN VON
WIRTSCHAFTLICHEN SYSTEMEN IN DEN
ZEITEN DER NEO-INDUSTRIALISIERUNG***

Monographie

*herausgegeben vom Doktor der Wirtschaftswissenschaften,
Professor Pasichnyk Yu.*

Verlag SWG imex GmbH
Nürnberg, Deutschland
2020

Verlag SWG imex GmbH

Gesellschaftsrechtliche Transformationen von wirtschaftlichen Systemen in den Zeiten der Neo-Industrialisierung

Genehmigt durch die Entscheidung
der Akademie der Wirtschaftswissenschaften der Ukraine

Rezensenten

Doktor Habil der Wirtschaftswissenschaften, Professor Shirinyan Lada

Doktor der Wirtschaftswissenschaften, Professor Alekseev Ihor

Doktor der Wirtschaftswissenschaften, Professor Khrapkina Valentyna

Gesellschaftsrechtliche Transformationen von wirtschaftlichen Systemen in den Zeiten der Neo-Industrialisierung. Korneev V., Pasichnyk, Yu., Radchenko O., Khodzhaian A. und andere: Collective monograph. Verlag SWG imex GmbH, Nuremberg, Germany, 2020. 714 p.

ISBN 978-3-9819288-3-4

Die Ausgabe ist an Wissenschaftler, Fachleute des Finanzsektors, Lehrer, Studenten und anderen Interessengruppen gerichtet.

Alle eingereichten Materialien werden in der Redaktion des Autors veröffentlicht und selbst die Autoren sind für die Originalität, Gültigkeit, Vollständigkeit und Richtigkeit des präsentierten Textes verantwortlich.

ISBN 978-3-9819288-3-4

© 2020 Verlag SWG imex GmbH
© 2020 Korneev, V., Pasichnyk, Yu.,
Radchenko, O., Khodzhaian, A. und andere

development of financial inclusion: "1" – the promotion services in funded pensions, providing a stable and reliable source of pension funds and the structural basis of the accumulation pensions; "2" – the ensuring development of financial inclusion, increased confidence, awareness of issues of funded pensions; "3" – the development of Ukraine's stock market to provide a wide selection of tools to ensure that the investment income in the system of funded pensions; "4" – the development of mechanisms to guarantee the return of pension funds for participants in funded pensions system, the development of social responsibility by exercising funded pensions. Using the hierarchy method¹ received three-tier model perspectives of forming a system funded pensions are presented in Fig. 1.

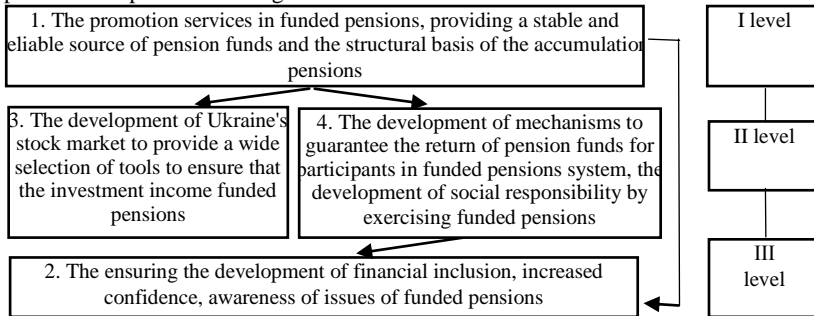

Figure 1 – Hierarchical model of the perspectives of forming a funded pension system

Source: author's development based on ^{2,3,4}

Thus (Fig. 1), the formation in Ukraine a funded pension system necessitated the development of financial inclusion, increased confidence, awareness of issues of funded pensions, which is the third level of the model. Achieving perspectives on the third level will contribute to achieving the prospects of the second and first levels. Therefore, ensuring the development of financial inclusion is the base prospect of forming a funded pension system.

1.11 Social Risk Management Financial Instruments

Political systems are increasingly open, setting the stage for improved governance by holding those in power accountable to larger segments of the population. Combined, these trends create a unique opportunity for unprecedented social and economic

¹ Лямец В. И., Тевяшев А. Д. Системный анализ: Вводный курс. [2-е изд.]. Харьков : ХНУРЭ, 2004. 448 с.

² Залетов О. Пенсійна реформа в Україні: роль фінансових консультантів : *Матеріали II Всеукраїнського форуму*. Ірпінь : НУДПС України. 2011. С. 41–45.

³ Ковтун О. А. Інформаційна культура як фактор підвищення рівня довіри населення до фінансових установ. URL: http://www.econom.stateandregions.zp.ua/journal/2012/4_2012/32.pdf (дата звернення: 30.03.2020).

⁴ Резолюція Всеукраїнського форуму «Пенсійна реформа в Україні: роль фінансових консультантів». URL: <http://www.r-invest.com.ua/news/items/vseukrajinskij-forum-pensijna-reforma-v-ukrajini-rol-finansovix-konsultantiv.32.html>. (дата звернення: 30.03.2020).

development. Recent trends in the evolution of trade, technology, and political systems have created great opportunities for improvements in welfare around the world.

The various risks and needs define the primary purposes for which resources and benefits are provided, irrespective of legislative or institutional structures behind them. In this context, it is customary to use the term functions of social protection¹.

Social protection is, first of all, geared to reducing risk and exposure to risk. It guarantees basic security and builds up basic capabilities through improved access to a variety of social services, such as health care, education, housing and food provision. Social protection, and in particular social security, mitigates and relieves the income shortfalls caused by a variety of social risks, such as unemployment, sickness, disability, old-age and family break-up. Social protection also strengthens employment capacity and social cohesion, by a variety of policies with regard to the labour market, safety & health at work and family cohesion. Access to employment, brought about by employment-intensive growth, will reinforce all these impacts of social protection.

Social protection is defined as a broad range of public, and sometimes private, instruments to tackle the challenges of poverty, vulnerability and social exclusion. Increasingly, social protection measures are being used to mitigate vulnerabilities as they occur across the human life cycle, to maintain dignity, to promote the rights of individuals and to contribute to pro-poor and inclusive economic growth through building human capital and enabling poor people to increase their participation in economically productive activities.

Social protection encompasses all interventions from public or private bodies intended to relieve households and individuals of the burden of a defined set of risks or needs, provided that there is neither a simultaneous reciprocal nor an individual arrangement involved.

The list of risks or needs that may give rise to social protection is, by convention, as follows (Fig. 1): Sickness/Health care; Disability; Old age; Survivors; Family/children; Unemployment; Housing; Social exclusion not elsewhere classified.

So, social protection is traditionally defined as public measures to provide income security for individuals and households. Social protection programs typically encompass labor market policy, social insurance and social assistance. Social protection consists of public intervention

s to assist individuals, households and communities in better managing income risks. Specifically, social protection seeks to:

reduce the vulnerability of low-income households with regard to consumption and access to basic services;

allow for better consumption smoothing over the lifecycle for all households and, consequently, for more equal welfare distribution of households;

enhance equity particularly with regard to the exposure to shocks and the effects of shocks. In addition, well-designed and well-implemented social protection interventions fostered by government actions contribute to solidarity, social cohesion, and social stability of a country.

¹ European system of integrated social protection statistics : Esspros manual and user guidelines. Luxembourg: European Union Publications Bureau, 2019.

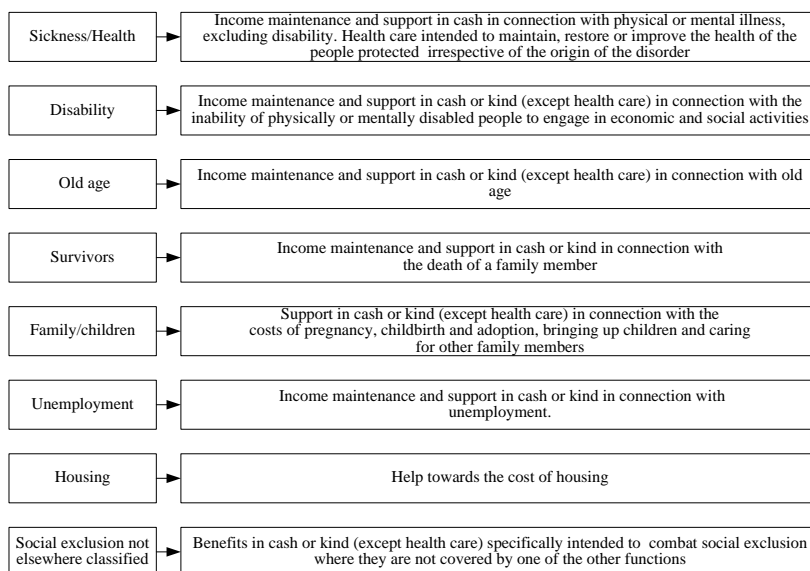

Figure 1 – Definitions of the functions of social protection

Source: author's development

Public interventions for more effective risk management can be:

indirect (such as fostering the capacities of households to reduce the variability of income, improving saving capacities and risk-sharing, or facilitating the operations of market institutions such as banks, insurance companies and pension funds);

direct (such as providing transfers, subsidizing assets or goods, implementing public works programs, or mandating old-age income insurance).

Social protection expenditure in the European Union (EU) stood at 27.9% of GDP in 2017, slightly down compared with 28.7% in 2012, according to data from Eurostat, the statistical office of the European Union. The two main sources of funding of social protection at EU level were social contributions, making up 55% of total receipts, and general government contributions from taxes at 40%. The EU average continued to mask major disparities between Member States. In 2017, social protection expenditure represented over 30% of GDP in France (34%), Denmark (32%) and Finland (31%). They were followed by Germany (close to 30%), Austria, the Netherlands, Italy, Belgium and Sweden (all 29%). In contrast, social protection expenditure stood below 20% of GDP in Romania (14%), Latvia, Ireland and Lithuania (all 15%), Estonia and Malta (both 16%), Bulgaria (17%), Slovakia and Hungary (both 18%), Cyprus and Czechia (both 19%)¹.

Social protection instruments include social assistance (also known as social transfers) in the form of cash and in-kind transfers, social insurance measures where

¹ Social protection in 2017 Share of EU GDP spent on social protection slightly down Highest ratios in France, Denmark and Finlandh. URL: <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10246894/3-22112019-AP-EN.PDF/e1c0adb8-2e85-7a23-3965-c816861b713a>.

individuals or households pool resources by paying contributions to the state or private provider (health insurance, contributory pensions, informal community mechanisms such as savings clubs and funeral societies).

Legislative and regulatory frameworks which address concerns of social equity and exclusion and establish minimum standards (labor standards, inheritance and land ownership laws) are also components of social protection along with measures to ensure access social protection to justice for the poor. Part 1 of Article 46 of the Constitution of Ukraine states that "citizens have the right to social protection, including the right to security in the event of complete, partial or temporary disability, widowhood, unemployment due to circumstances beyond their control, and in old age and other cases provided by law"¹, that social protection is not limited to security in the event of a risk.

Numerous different policy instruments exist for the pursuit of these objectives. They vary depending on their design and implementation details and funding source. The adoption of a specific policy over another and of particular policy design parameters over others will depend on feasibility, including issues such as financial resources and administrative capacity. It will also depend on the specific priority objective pursued by a social protection policy or system.

Currently, social protection is often defined as a collection of measures that includes: social assistance, social investment and development funds, labor market interventions, pensions and other insurance-type programs.

In 2017, the total expenditure on social protection benefits in the EU-28 amounted to EUR 4 131 billion, which was equivalent to 26.8 % of gross domestic product (GDP). An analysis by function reveals that the highest levels of expenditure in the EU-28 were recorded for the old age and survivors function (largely composed of pensions), which accounted for close to half (45.8 %) of the total expenditure on social protection benefits in 2017. The next highest share, accounting for almost three tenths (29.6 %) of the EU-28's expenditure on social protection benefits, was for the sickness/health care function, while each of the remaining four functions accounted for single-digit shares. Among these, the highest proportion was recorded for the family/children function (8.7 % of total expenditure on social protection benefits), followed by disability (7.6 %), unemployment (4.4 %) and housing and social exclusion (4.0 %)².

Social protection's can be understood in terms of four key categories of objectives. They are: protective measures, which provide relief from deprivation; preventive measures, designed to prevent deprivation; promotive measures, aimed at enhancing income and capabilities; transformative measures, which seek to address concerns of social justice and exclusion.

These categories can be realised through a wide range of instruments. Core social protection interventions usually involve the direct transfer of cash or food to those experiencing transitory livelihood hardship or longer-term, more chronic forms of

¹ Ukrayiny, V. R. (2009). *Konstytuciya Ukrainy: za stanom na 8.12.2004*. Kyiv: Vydavnychij dim "Skif".

² Expenditure on social protection benefits by function Social protection statistics - social benefits. URL: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Social_protection_statistics_-_social_benefits#Expenditure_on_social_protection_benefits_by_function

poverty¹.

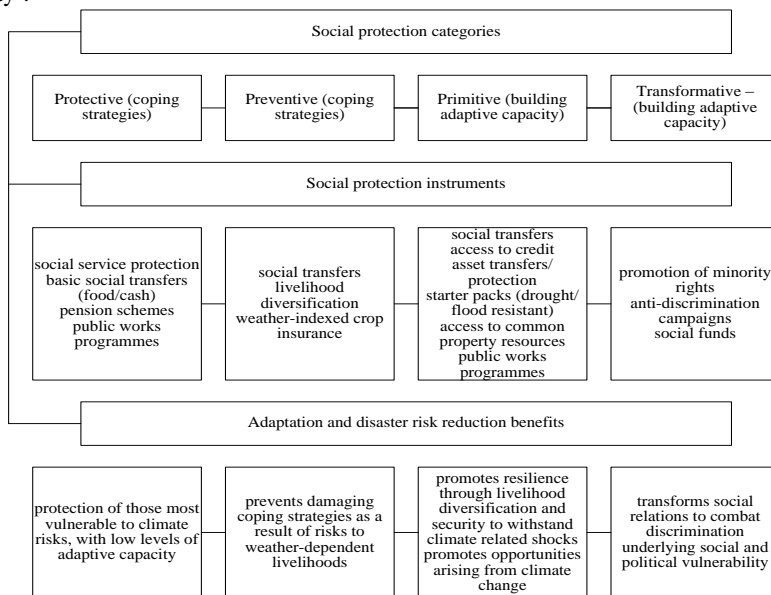

Figure 2 – Social protection categories and instruments

The main problem that is associated with the need for social protection of the population is the presence of significant fiscal and social risks of the population. Which are in the nature of social risks.

The social risk is the possibility for some potential threats to emerge and as a threat to the possibility of maintaining social relations and social cohesion as a result of negative events².

The concept of social risk, initially used in the social security literature, involved several approaches, mainly social, economic and geographical ones, becoming an important interdisciplinary concept for future research into the human dimension of global environmental and socio-economic changes³.

In the 19th century social risks were poverty, health and local industrial accidents. Later on, the changes and socio-economic imbalances of the last decades favoured the development of new social risk sources in contemporary societies, connected with changes in the labour market, the inequal distribution of income and of other basic

¹ Pasichnyk, Y.(2017). The impact of social protection instruments on the setting up of a minimum social protection : *Strategic Estimations and Vectors of Ukraine's Social and Economic Development in the Conditions of European Integration and the World Partnership*: monograph. Agenda Publishing House, Coventry, United Kingdom. 357 p. P. 206.

² Míka, V. (2009). Sociálne riziká ako problém krízového manažmentu. *Proceedings of the international conference crises situations solution in specific environment*. Žilina: FŠI ŽU: 173-194.

³ Lupu, L. (2019). The concept of social risk: A geographical approach. *Quaestiones Geographicae* 38(4), Bogucki Wydawnictwo Naukowe, Poznań, pp. 5–13.

resources, the demographic structure, which is permanently changing, deindustrialisation, or political transformations¹.

Today there is an acute problem of building an effective social risk management system. Social risk management was developed by the World Bank as a specific conceptual framework of social protection strategy and includes prevention, mitigation and the management of social risks.

Social risk management is a new conceptual framework – put forward by the World Bank – that extends the traditional framework of social protection by looking into public actions to improve market-based and non-market-based (informal) instruments of social risk management. Social risk management consists of public interventions to assist individuals, households, and communities better manage risk, and to provide support to the critically poor².

The concept of social risk management also exceeds the traditional definition of social protection by looking into “physical” risk management policies such as public measures to protect against natural disasters and epidemic illnesses.

The high and rising public expenditure level for social protection programmes in OECD countries generate wide political concern, particularly in view of an aging population and rising international competition (“globalization”).

The main elements of the social risk management framework consist of:

risk management strategies (risk reduction, mitigation and coping);

risk management arrangements by level of formality (informal, market-based, and publicly provided or mandated);

actors in risk management (from individuals, households, communities, NGOs, market institutions, government, to international organizations and the world community at large)³.

Social risk management provides for the development of a specific strategy that will maximize the use of available tools, but at the same time minimize the level of risk. Social risk management provides for the development of a specific strategy that will maximize the use of available tools, but at the same time minimize the level of risk.

Today, the main social risk management strategies are: prevention strategies, mitigation strategies, coping strategies (fig. 3).

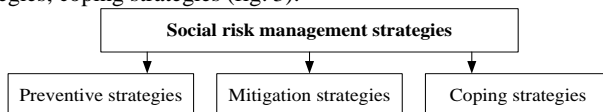

Figure - 3 Social risk management strategies

Source: author's development

¹ Beck U. (1992). Risk society. Towards a new modernity. Sage, London.

² Holzmann, Robert and Steen Jorgenson (2000): Social Risk Management: A new conceptual framework for Social Protection, and beyond, Social Protection Discussion. Washington: World Bank. Paper No. 0006. URL: https://www.researchgate.net/publication/5148552_Social_Risk_Management_A_New_Conceptual_Framework_for_Social_Protection.

³ Social Risk Management: A New Conceptual Framework for Social Protection. *International Tax and Public Finance* 8(4): 529-556 February 2001. URL: https://www.researchgate.net/publication/5148552_Social_Risk_Management_A_New_Conceptual_Framework_for_Social_Protection.

Prevention strategies - to reduce the probability of a down-side risk. These are introduced before a risk occurs. Reducing the probability of an adverse risk increases people's expected income and reduces income variance (and both effects increase welfare). Strategies to prevent or reduce the occurrence of income risks have a very broad range that surpasses the traditional scope of social protection.

Mitigation strategies - to decrease the potential impact of a future down-side risk. As with reduction strategies, mitigation strategies are also employed before the risk occurs. Whereas preventive strategies reduce the probability of the risk occurring, mitigation strategies reduce the potential impact if the risk were to occur. Risk mitigation can take several forms:

portfolio diversification reduces the variability of income by relying on a variety of assets from which returns are not perfectly correlated;

informal and formal insurance mechanisms are characterized by risk sharing (i.e. risk pooling) through a number of participants whose risks are not (very) correlated;

hedging has an increased importance for financial markets (e.g., forward exchange rate contracts) and is based on risk exchange or payment of a risk price to somebody for assuming that risk.

Coping strategies - to relieve the impact of the risk once it has occurred. The main forms of coping consist of individual dis-saving/borrowing, migration, selling labor (including that of children), reduction of food intake, or the reliance on public or private transfers¹.

Social security mechanisms, which mainly focus on income security, can be further distinguished as to whether they are tax-financed or contributory. In the case of contributory social security systems there is a direct link between contributions and benefits, while that is not so for tax-financed benefits. Contributory social security mechanisms (including community-based systems) can play an important role in the financing of – and access to – basic services.

The existence and use of appropriate social risk management instruments to effectively and efficiently handle risk in its various forms¹ is important because they:

enhance individual and social welfare in a static setting;

contribute to economic development and growth from a dynamic perspective;

serve as crucial ingredients for effective and lasting poverty reduction.

The capacity of individuals, households or communities to handle risk and the appropriate risk management instrument to be applied depend on the characteristics of risk: their source, correlation, frequency and intensity. The sources of risk may be natural (e.g., floods) or the result of human activity (e.g., inflation resulting from economic policy); risks can be uncorrelated (idiosyncratic) or correlated among individuals (covariate), over time (repeated) or with other risks (bunched); and they can have low frequency but severe welfare effects (catastrophic) or high frequency but low welfare effects (non-catastrophic).

Social protection instruments are usually established across a number of ministries or departments, by numerous pieces of legislation and over a long timeframe.

¹ Holzmann, Robert and Steen Jorgenson (2000): Social Risk Management: A new conceptual framework for Social Protection, and beyond, Social Protection Discussion. Washington: World Bank. Paper No. 0006. URL: https://www.researchgate.net/publication/5148552_Social_Risk_Management_A_New_Conceptual_Framework_for_Social_Protection.

Generally, the bodies most frequently intervening are:

- social security funds;
- central, state and local government agencies;
- autonomous and self-administered pension funds;
- insurance companies;
- mutual benefit societies;
- public or private employers providing benefits to their current and former employees directly;
- private welfare and assistance institutions.

Benefits granted within the framework of social protection can take many forms; however, in the Core system, they are limited to: cash payments to protected people; reimbursements of expenditure made by protected people; goods and services directly provided to protected people.

Social protection instruments include a range of both contributory and non-contributory schemes and the term encompasses a range of poverty reduction mechanisms, such as cash transfers, insurance schemes, programmes facilitating access to social services and associated developmental measures to promote livelihoods or financial inclusion¹. These services can be distributed to individuals, households and, in certain instances, whole communities.

Social protection benefits are classified according to eight social protection functions (which represent a set of risks or needs)²:

sickness/healthcare benefits – including paid sick leave, medical care and the provision of pharmaceutical products;

disability benefits – including disability pensions and the provision of goods and services (other than medical care) to the disabled;

old age benefits – including old age pensions and the provision of goods and services (other than medical care) to the elderly;

survivors' benefits – including income maintenance and support in connection with the death of a family member, such as a survivors' pensions;

family/children benefits – including support (except healthcare) in connection with the costs of pregnancy, childbirth, childbearing and caring for other family members;

unemployment benefits – including vocational training financed by public agencies;

housing benefits – including interventions by public authorities to help households meet the cost of housing;

social exclusion benefits not elsewhere classified – including income support, rehabilitation of alcohol and drug abusers and other miscellaneous benefits (except healthcare). The scope of social protection policy is striking. In addition to a broad rationale and benefits, there is a wide range of instruments and institutional relations.

¹ Holzmann, Robert and Steen Jorgenson (2000): Social Risk Management: A new conceptual framework for Social Protection, and beyond, Social Protection Discussion. Washington: World Bank. Paper No. 0006. URL: https://www.researchgate.net/publication/5148552_Social_Risk_Management_A_New_Conceptual_Framework_for_Social_Protection.

² On State Social Standards and Social Guarantees (2000)/ Law of Ukraine of 05.10.2000 № 2017-III <http://world.moleg.go.kr/fl/download/13727/EXC5ETE8THAH9FWHLQFR>.

State social protection instruments may be grouped under three headings: insurance-based policies and programmes, social assistance, and 'other' instruments.

Social assistance covers non-contributory, tax-financed benefits, in cash or kind, sometimes universal but generally targeted towards certain categories assumed to be vulnerable. Stateprovided social assistance is typically of minor importance in low-income countries, although subsidies towards or exemptions from state services may be used. Social assistance may also be used as a means to other social policy ends.

The development of effective social protection policy must be underpinned by the following strategic policy priorities. Social protection policy development should start from the needs, realities and priorities of the groups which are intended to benefit.

Public policy for social protection needs to strike a balance between measures designed to prevent shocks which will have a negative impact on the poor (e.g. through appropriate trade and macro policy, protection against floods, or preventative health care to guard against epidemics); ex ante measures which reduce the impact of such shocks when they happen (for example, promoting diversified income sources for the poor); and those measures which help those affected cope once shocks have occurred and have had an impact. In many cases public policy needs to strengthen the content of policies for prevention and reduction of shocks, rather than merely assisting people to cope afterwards.

Variously, social protection is argued to be necessary in order to: develop social support for reform programmes; promote social justice and equity – and make growth more efficient and equitable; provide policy-led support to those outside the labour market/with insufficient assets to achieve a secure livelihood; provide protection for all citizens against risk (including financial crises); ensure basic acceptable livelihood standards for all; facilitate investment in human capital for poor households and communities; enable people to take economic risks to pursue livelihoods; promote social cohesion and social solidarity (social stability); compensate for declining effectiveness of traditional and informal systems for enhancing livelihood security; ensure continuity of access for all to the basic services necessary for developing human capital and meeting basic needs.

1.12 Інститут банкрутства в Україні: сучасний стан, проблеми та перспективи

Становлення і розвиток інституту банкрутства в Україні відбувається в надзвичайно складних умовах. Цей інститут дуже часто використовується не для ефективного і швидкого процесу реформування економіки, а як засіб умисного доведення до банкрутства життєздатних підприємств з метою придбання їх за мінімальною ціною. Наразі спостерігається стійка тенденція до збільшення кількості порушених справ про банкрутство.

У процесі формування ринкової економіки в Україні багато підприємств опинилися в кризовому стані. Причиною цього є вплив нестабільного навколишнього середовища та неадекватні дії самих суб'єктів господарювання, що, зрештою, і приводить до банкрутства.

Макроекономічна нестабільність та відсутність досвіду роботи обумовили виникнення і поглиблення кризових явищ на багатьох вітчизняних підприємствах. Саме тому гостро постала проблема банкрутства суб'єктів

Мельник Андрій Васильович, кандидат географічних наук, доцент, доцент кафедри туризму Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу (підрозділ 4.4).

Морозова Ганна Сергіївна, кандидат економічних наук, доцент, докторант кафедри фінансів Харківського національного аграрного університету імені В.В. Докучаєва (підрозділ 3.6).

Мулик Тетяна Олексіївна, кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри аналізу та статистики, Вінницького національного аграрного університету (підрозділ 3.4).

Мулик Ярославна Ігорівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри аудиту та державного контролю Вінницького національного аграрного університету (підрозділ 3.4).

Назаренко Тетяна Петрівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку та аудиту ДУ «Житомирська політехніка» (підрозділ 1.15).

Наумова Тетяна Анатоліївна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів та обліку Харківського державного університету харчування та торгівлі (підрозділ 4.15).

Неделіна Любов Романівна, аспірантка кафедри регіонального управління, місцевого самоврядування та управління містом Національної академії державного управління при Президентові України (підрозділ 5.8).

Ольшанський Олександр Васильович, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту ЗЕД Харківського державного університету харчування та торгівлі (підрозділ 4.11).

Паршин Юрій Іванович, доктор економічних наук, доцент, професор кафедри фінансово-економічної безпеки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (підрозділ 2.17).

Паршина Маргарита Юріївна, кандидат економічних наук, доцент економіки та підприємництва Придніпровської державної академії будівництва та архітектури (підрозділ 2.20).

Паршина Олена Анатоліївна, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри аналітичної економіки та менеджменту Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (підрозділ 2.17).

Пасічник Юрій Васильович, доктор економічних наук, професор, провідний науковий співробітник відділу фінансово-кредитної та податкової політики Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки». Академік Академії економічних наук України (підрозділ 3.1).

Піх Наталія Степанівна, старший викладач кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (підрозділ 5.4).

Покатаєва Ольга Вікторівна, доктор економічних наук, професор, проректор Класичного приватного університету (підрозділ 1.16).

Пріхно Ірина Миколаївна, доктор економічних наук, доцент, професор кафедри фінансів Черкаського державного технологічного університету. Член-кореспондент Академії економічних наук України (підрозділ 1.11).

Радченко Наталія Геннадіївна, кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного (підрозділ 3.2).

Радченко Оксана Дмитрівна, кандидат економічних наук, доцент, провідний науковий співробітник відділу фінансово-кредитної та податкової політики Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки» (підрозділ 1.1).

Ракова Анастасія Сергіївна, магістр Львівського національного університету імені Івана Франка (підрозділ 2.18).

Редькіна Ганна Михайлівна, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри соціології Дніпровського державного технічного університету (підрозділ 5.9).

Резнікова Ольга Олександрівна, кандидат економічних наук, старший науковий співробітник, завідувач відділу проблем стратегічного планування центру безпечних

досліджень Національного інституту стратегічних досліджень (*підрозділ 5.2*).

Розога Микола Єгорович, доктор економічних наук, професор Вищій навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі». Заслужений діяч науки і техніки України, академік Академії економічних наук України, академік Міжнародної академії біотехнологій (*підрозділ 4.2*).

Романькова Оксана Миколаївна, кандидат хімічних наук, доцент, доцент кафедри «Облік, оподаткування та економічна безпека» Донбаської державної машинобудівної академії (*підрозділ 4.16*).

Рубцова Наталя Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент кафедри фінанси, банківська справа та страхування Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного (*підрозділ 3.5*).

Руденко Інна Вікторівна, кандидат економічних наук, доцент, викладач циклової комісії економіки, управління та адміністрування Харківського торговельно-економічного коледжу Київського національного торговельно-економічного університету (*підрозділ 2.27*).

Руцишин Надія Михайлівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансово-економічної безпеки та банківського бізнесу Львівського торговельно-економічного університету (*підрозділ 1.8*).

Сай Леся Петрівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва Національного університету «Львівська політехніка» (*підрозділ 2.3*).

Сахно Андрій Анатолійович, доктор економічних наук, професор кафедри економіки, факультету економіки та підприємництва Вінницького національного аграрного університету (*підрозділ 2.25*).

Свістунів Олексій Сергійович, кандидат економічних наук, старший науковий співробітник Хмельницького національного університету (*підрозділ 2.7*).

Світлична Алла Василівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва і права Полтавської державної аграрної академії (*підрозділ 4.5*).

Середа Олена Олександрівна, старший викладач кафедри фінансів та банківської справи Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля (*підрозділ 2.9*).

Сиволан Юлія Юрійівна, викладач кафедри маркетингу Східноєвропейського університету економіки та менеджменту (*підрозділ 4.12*).

Смолинська Софія Дмитрівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансового менеджменту Львівського Національного університету імені Івана Франка (*підрозділ 4.9*).

Софіценко Валерія Костянтинівна, магістр економіки Київського національного університету імені Тараса Шевченка (*підрозділ 2.16*).

Софіценко Ірина Ярославівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародної економіки та маркетингу Київського національного університету імені Тараса Шевченка (*підрозділ 2.16*).

Стецевич Андрій Ігорович, аспірант Державного вищого навчального закладу «Університет банківської справи» (*підрозділ 4.10*).

Столярчук Валентина Миколаївна, кандидат технічних наук, доцент Вищого навчального закладу Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі» (*підрозділ 4.2*).

Сукач Олена Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Східноєвропейського університету економіки та менеджменту. Член-кореспондент Академії економічних наук України (*підрозділ 1.11*).

Сьомін Сергій Валерійович, доктор політичних наук, професор, головний науковий співробітник відділу правової та антикорупційної політики Національного інституту стратегічних досліджень (*підрозділ 5.4*).

Тарасенко Світлана Іванівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту організацій і адміністрування Дніпровського державного технічного університету (*підрозділ 2.19*).

ЗМІСТ

VORWORT	3
INTRODUCTION	5
ABSCHNITT I. FINANZPOLITIK DER INTEGRATIONSPROZESSEN DER STADT	7
1.1 The Role of State Financial Regulation in Strengthening the National Security of Ukraine	7
1.2 Фінансово-економічне піддруктя євроінтеграційного курсу України	16
1.3 Zweiseitige Perspektive und Gefahren der EU-Integration für die Entwicklung der Finanzpolitik des Staates	26
1.4 Особливості зовнішньої торгівлі України з країнами Європейського Союзу.....	40
1.5 Варіативність «ефекту витіснення» на ринку Державного боргу України	46
1.6 Капіталізація інституцій фінансового сектору України в умовах глобалізації.....	54
1.7 The Financial Integration of Bonds Markets of European Countries	62
1.8 Banks with Foreign Capital: Threats and Prospects of Development of Bank Sector of the National Economy	73
1.9 Evaluation of the Integration Processes of the Insurance and Banking Segment of the Financial Market.....	81
1.10 Assessing the Opportunity for the Formation of a Funded Pension System Based on Financial Inclusion	89
1.11 Social Risk Management Financial Instruments	97
1.12 Інститут банкрутства в Україні: сучасний стан, проблеми та перспективи	105
1.13 Трансформація фінансової системи України, як запорука сталого розвитку промислових підприємств (правові, економічні аспекти).....	113
1.14 Управління капіталом як один із шляхів підвищення фінансової політики	120
1.15 Соціальне підприємництво як інституція ухилення від сплати податків.....	127
1.16 Організаційно-економічні засади розвитку механізму функціонування індустриальних парків як елементу інвестиційної платформи України.....	133
1.17 Features of Implementation of Environmental Policy in the Conditions of Fiscal Decentralization.....	146
1.18 Стратегічні засади розвитку ринку зелених облігацій в Україні та світі	153
ABSCHNITT II. VOLKSWIRTSCHAFT ALS INDIKATOR FÜR DIE WIRTSCHAFTLICHE ENTWICKLUNG DES LANDES	163
2.1 Макроекономічний концепт детінізації інвестиційних угод на фондовому ринку	163
2.2 Assessment of the Investment Climate in Ukraine.....	170
2.3 Ecological investments as a Tool of “Green” Economy Forming	180
2.4 Порівняльний аналіз інноваційної активності України та Польщі із застосуванням глобальних індексів.....	193
2.5 Household Savings as a Source of Investment in the National Economy	202
2.6 Інноваційні трансформації в розвитку зовнішньоекономічної діяльності суб’єктів світового господарства.....	209
2.7 Технологічне оновлення як основа розвитку та адаптації інвестиційно-інноваційних процесів промислових підприємств.....	216
2.8 Scientific and Technological Safety of Ukraine: Comparative Analysis in the Context of Indicators of the Republic of Poland.....	223
2.9 Розробка стратегії фінансового регулювання розвитку суб’єктів господарювання: індикатори, аналіз, вибір.....	231
2.10 Процесний підхід в управлінні бізнес-процесами підприємства	239
2.11 Моделювання на основі виробничих функцій як інструмент оцінювання державної економічної політики	247

2.12 Світовий досвід інтеграційних форм взаємодії корпорацій та малого агробізнесу.....	256
2.13 Оцінювання рівня концентрації та монополізації економіки в сучасних умовах.....	263
2.14 Assessment of the Impact of Financial, Resource, Geospatial and Time Factors on Power Grid Efficiency: International Outlook	272
2.15 Ринок м'яса в умовах економічних трансформацій	290
2.16 Динамічне моделювання фінансових потоків економічного кластеру.....	300
2.17 Забезпечення конкурентоспроможності національної економіки в умовах економічних трансформацій.....	311
2.18 Ukraine's Quarterly GDP Forecast on Mixed-Frequency Data: the Methods Comparative Analysis.....	319
2.19 Verification of Economic Determination of Morbidity in Ukraine	326
2.20 Efficiency of use of the Region Potential: Analysis, Modelling and Decision MAKing.....	334
2.21 Екологічні аспекти економічних трансформацій національних економік	342
2.22 Зміст та концептуальні основи функціонування механізмів публічного управління в Україні	353
2.23 National Economy' Competitiveness in Socially Significant Characteristics of Enterprise Organization	362
2.24 Impact of Unemployment on the National Economy	372
2.25 Стан та тенденції безробіття на сільських територіях України в умовах глобалізації.....	379
2.26 Активна політика розвитку зайнятості в умовах Євроінтеграції України	387
2.27 Розвиток виробничих підприємств шляхом керування мотивацією персоналу	395

ABSCHNITT III. THEORETISCHE UND METHODISCHE PRINZIPIEN VON MIKROKREDITIERUNG UND MIKROFINANZIERUNG DER LANDWIRTSCHAFTLICHEN PRODUKTION	403
3.1 Архітектура та архітектоніка національної системи фінансового забезпечення аграрного сектору економіки.....	403
3.2 Банківський кредит як інструмент формування фінансових ресурсів аграрних підприємств.....	410
3.3 Банківське кредитування малого бізнесу аграрного сектору економіки України	418
3.4 Мікрокредитування аграрного сектору в Україні: стан, проблеми та перспективи	431
3.5 Аналіз ринку страхування зернових культур в Україні.....	444
3.6 Методичні підходи до факторного аналізу інноваційності розвитку галузей рослинництва.....	454

ABSCHNITT IV. INDUSTRIE DER GASTGEWERBE, MARKETINGTECHNOLOGIEN UND UNTERNEHMENSILANZPOLITIK.....	463
4.1 Механізми формування та реалізації державної політики розвитку курортно-рекреаційної сфери регіонів.....	463
4.2 Achievements and Limits of Development of Tourism and Hospitality: Evidence from Ukraine	475
4.3 Виставкова діяльність в індустрії туризму та гостинності.....	482
4.4 Історико-культурна спадщина Миколаївської області як територіально-господарська складова індустрії туризму.....	494
4.5 Розвиток зеленого туризму в Україні.....	501
4.6 Аналіз світового досвіду застосування аромаркетингу для покращення конкурентоспроможності закладів готельно-ресторанного бізнесу	509
4.7 Мультимедійні продукти бібліотечних інституцій як маркетингова стратегія у популяризації культурного туризму Львівщини.....	516
4.8 Совершенствование методического подхода к оценке имиджа туристической фирмы	525
4.9 Позicionування та бренд – менеджмент підприємств готельного бізнесу	532

4.10 Імідж підприємства та особливості його формування	540
4.11 The System Vision of the Trade Company's Business Process Management Problems	552
4.12 Цифровий маркетинг як інструмент управління підприємницькими структурами.....	561
4.13 Трансформація бізнес-моделі торговельної організації в умовах цифрової економіки з впровадженням Інтернет-торгівлі	567
4.14 Облікова політика: національний та зарубіжний підходи	576
4.15 Механізм формування облікової політики на основі інформаційної платформи МСФЗ	584
4.16 Гармонізація бухгалтерського обліку та фінансової звітності України з Міжнародними Стандартами в умовах процесу своінтеграції.....	594
4.17 Особливості контролю оплати праці аграрних підприємств в сучасних умовах.....	605

ABSCHNITT V. RECHTLICHE ASPEKTE DER SOZIALEN

TRANSFORMATIONEN.....	613
5.1 Das Problem der Strukturanalyse des Rechtsbewusstseins	613
5.2 Необхідність політико-правових трансформацій в Україні для укріплення національної стійкості.....	626
5.3 Злочинність як фактор загрози національній безпеці країни	635
5.4 Трансформація інформаційної парадигми громадської (публічної) безпеки України в умовах гідридної агресії.....	642
5.5 Інституційно-правові основи формування європейської регіональної політики сталого розвитку.....	651
5.6 Правові аспекти створення транспортно-логістичних кластерів в регіонах України ...	659
5.7 Деякі правові аспекти сталого розвитку гірських регіонів та збереження природоохоронних територій в Україні.....	667
5.8 Екологічна освітять невід'ємна складова успішних економічних трансформацій в епоху неіндустріалізму.....	678
5.9 Правова основа функціонування мови як чинника консолідації українського суспільства	687
РЕЗЮМЕ.....	696
BIBLIOGRAPHY.....	698
БІБЛІОГРАФІЯ.....	704

Verlag SWG imex GmbH

WISSENSCHAFTLICHE VERÖFFENTLICHUNG

ISBN 978-3-9819288-3-4

**Gesellschaftsrechtliche Transformationen
von wirtschaftlichen Systemen in den Zeiten der Neo-
Industrialisierung**

Monographie

Verantwortung für die Ausgabe: *Sukach O.*

Beständen zum Drucken am 25.04.2020.

Format 60x84 1/8.

Herkömmliche bedruckte Blätter 26,4.

Auflage von 300 Exemplaren

Für die Erlaubnis zur Nutzung von Inhalten aus diesem text

Kontaktieren Sie bitte den Verlag unter:

Verlag SWG imex GmbH

Nürnberg, Deutschland

WARNING

Without limitation, no part of this publication may be reproduced, stored, or introduced in any manner into any system either by mechanical, electronic, handwritten, or other means, without the prior permission of the authors.

Edited by the authors.